

اثر جیبرلین در تولید لاله واژگون (*Fritillaria imperialis* L.)معصومه معمار مشرفی^۱، علیرضا طلایی^۲ و احمد خلیقی^۲

۱- تهران - دانشگاه تربیت مدرس دانشکده کشاورزی - گروه باغبانی

۲- کرج - دانشگاه تهران - دانشکده کشاورزی - گروه باغبانی

لاله واژگون (*Fritillaria imperialis* L.) گیاه بومی ایرانی از زیباترین گل‌های پیازی خانواده لیلیاسه می باشد که در ارتفاعات بیش از ۱۵۰۰ متر کوهستانی سرد کشور بصورت خودرو می‌روید. برای استقرار و کشت این گیاه در مناطق کم ارتفاع سعی گردید از جیبرلین استفاده گردد و تولید در فضای آزاد بمنظور کاهش هزینه های تولید گلخانه ای بود.

پیازهای لاله واژگون در رستگاه طبیعی آنها علامت گذاری و پس از خشک شدن قسمتهای هوایی از خاک خارج گردیدند. پیازها با غلظتهای مختلف جیبرلین (صفر، ۱۰۰، ۲۰۰، ۲۵۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۱۵۰۰، ۲۰۰۰، ۲۵۰۰، ۳۰۰۰، ۳۵۰۰ و ۴۰۰۰ پی پی ام) قبل از کاشت تیمار شدند. روش آماری در این تحقیق بصورت طرح بلوکهای کاملاً تصادفی با سه تکرار که هر تکرار شامل چهار عدد پیاز بود اجرا گردید.

نتایج آزمایش نشان داد که تیمار جیبرلین با غلظت ۲۰۰۰ پی پی ام بیشترین تأثیر را در بهبود کمی و کیفی صفات رویشی و زایشی دارد و با استفاده از جیبرلین می توان این گیاه را در مناطق غیر از رویشگاه بصورت مزرعه ای مستقر و تولید نمود.